687/03

Den 17. marts 2004 blev i sag nr. 60.704:

xxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde præmiefritagelse og udbetale invalideydelse efter 1/9 2000.

Selskabet har afvist at yde præmiefritagelse og udbetale invalideydelse efter 1/9 2000 under henvisning til, at klageren ikke opfylder det økonomiske kriterium for tilkendelse af forsikringsdækning.

Det er selskabets vurdering, at klageren er i stand til at tjene mere en halvdelen af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt arbejdsdygtige personer på hendes alder med en tilsvarende uddannelse.

Klageren har arbejdet på Danfoss siden 1991. Hun fik konstateret gigt i 1995 og blev herefter omskolet i årene 1996 og 1997.

Ifølge anmeldelsen af 31/10 1995 til selskabet androg klagerens månedsløn, før hun blev erhvervsudygtig, 14.590,98 kr.

Med virkning fra d. 1/9 2000 blev klageren bevilget fleksjob på Danfoss. Det fremgik af akterne fra Ry Kommune, at klageren skulle arbejde i fleksjob 25 timer om ugen, at månedslønnen ville være 19.000 kr., og at der skulle tages hensyn til klagerens gener, så der var mulighed for at arbejde hjemme, når der var behov for det, og at arbejdspladsen blev indrettet med hensyn til hendes gigtsygdom.

På den baggrund meddelte selskabet klageren, at der ikke kunne bevilges forsikringsydelse og præmiefritagelse.

Klagerens advokat klagede over selskabets afgørelse, og selskabet indhentede nye opdaterede akter fra Ry Kommune, hvoraf det fremgik, at klageren i en længere periode – og i hvert fald frem til d. 29/7 2002, hvor journalnotaterne sluttede – har arbejdet 25 timer om ugen i sit fleksjob på Danfoss. Det fremgik ligeledes, at det af og til var nødvendigt for klageren at minde hendes arbejdsgiver om, at der var en årsag til, at hun var på nedsat tid. Klageren havde forgæves søgt nyt fleksjob i Herning, da Ry Kommune ikke ville bevilge et kursus og et computerprogram til en samlet pris af ca. 66.000 kr. I stedet var status, at klagerens fleksjob på Danfoss skulle tages op til fornyet overvejelse.

Af statusattest af 2/10 2002 fremgår bl.a.:

> "H.B.J. har i flere år haft betydelige sygdomsproblemer, som har krævet intensiv behandling og allerede i januar 1999 vurderede jeg, at hun havde mindre end en tredjedel af sin erhvervsevne tilbage. Der har været en markant forværret sygdomsaktivitet de sidste par år trods intensiv behandling, og hertil kommer det lokale skulderproblem som hun skal opereres for.
>
> Min vurdering er fortsat, at patienten med baggrund i den kroniske sygdom har mindre end en tredjedel af sin erhvervsevne i behold."

Ved skrivelse af 10/10 2002 meddelte selskabet, at man ikke fandt klageren berettiget til yderligere udbetaling af forsikringsydelse og fritagelse for betaling af præmie.

Klagerens advokat har i klagen til nævnet bl.a. anført:

"Idet min klient er i fleksjob og i forbindelse hermed får udbetalt en invaliditetsydelse, hvilket forudsætter at min klient har mistet mindst 2/3 af sin erhvervsevne, finder jeg, at betingelserne for at udbetale invaliderente og meddele præmiefritagelse er opfyldt. I den forbindelse henvises til Vestre Landsrets dom af 20. februar 2001 i V.L. nr. B-0267-98. Til støtte for klagen henvises endvidere til Preben Lyngsøs; Dansk Forsikringsret, 7. udgave, 1999, side 758, hvor det anføres, 'at selskaberne ved afgørelsen af om forsikringstagerens erhvervsevne er nedsat accepterer offentlige myndigheders bedømmelse af forsikringstageren i henhold til den sociale lovgivning'.

I selskabets skrivelse af 19/5 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

"Denne forsikring er udvidet til også at dække ved tab af halvdelen af erhvervsevnen. Det fremgår således af forsikringsbetingelserne, at det er en betingelse for bevilling af ydelser, at det kan skønnes, at man er ude af stand til at tjene mere end halvdelen af det normale for jævnaldrende i samme egn.

I det konkrete tilfælde er det oplyst, at forsikrede igennem en periode på næsten to år har arbejdet 25 timer om ugen i et fleksjob.

Det må endvidere lægges til grund, at der slet ikke har været taget de nødvendige hensyn til forsikredes lidelse i det bevilgede fleksjob.

Det er bemærkelsesværdigt, at forsikredes egne bestræbelser på at finde et andet job endte med et ønske om et job i Herning, der ud over en arbejdsdag på mere end 6 timer, tre dage om ugen, også ville medføre en længere transport til og fra arbejdet.

På denne baggrund må vi lægge til grund, at forsikrede er i stand til at tjene mere end halvdelen af, hvad der er normalt for jævnaldrende personer i samme egn, selv om hun ikke var bevilget fleksjob.

Allerede af den grund kan vi ikke lægge til grund, at forsikredes erhvervsevne i relation til nærværende forsikring er nedsat med mindst halvdelen.

Hertil kommer, at forsikrede gennem det bevilgede fleksjob rent faktisk oppebærer en højere løn, end den hun havde, før hun blev syg.

Advokat T.J. har til støtte for sit synspunkt henvist til en dom fra Vestre Landsret. Dommen omhandler erstatning i henhold til erstatningsansvarsloven, der bl.a. opererer med en begrænset adgang til genoptagelse af en afgjort erstatningssag, hvorfor domstolene ved bevisvurderingen vil tage særligt hensyn til skadelidte. Hermed adskiller sagen sig afgørende fra nærværende, hvor klageren efter forsikringsbetingelserne kan få sagen genoptaget når som helst.

I Vestre Landsrets dom lægges det til grund, at sagsøgeren kunne arbejde på 3/5 tid og erhvervsevnetabet blev i henhold til erstatningsansvarsloven følgelig vurderet til 40%.

Anvendes tilsvarende principper på nærværende sag må det på det foreliggende grundlag kunne lægges til grund, at forsikrede ville kunne arbejde 2/3 tid, hvis der blev taget de rette hensyn til hende. Skulle den påberåbte Vestre Landsrets dom således kunne anvendes analogt ville forsikredes erhvervsevnenedsættelse på det foreliggende grundlag være 1/3 - altså væsentligt mindre end halvdelen. Dommen ses således ikke at understøtte forsikredes krav på ydelser.

Det forhold, at Lyngsø i 'Forsikringsret 7. udgave' har anført, at selskaberne accepterer det offentliges afgørelser, er uden relevans for nærværende sag. Det er ganske vist korrekt, at selskaberne ofte har fulgt den offentlige førtidspensionstilkendelse, men denne praksis gælder kun, når forsikrede ikke oppebærer lønindtægt sideløbende med førtidspensionen. Dette er givet vis også en forudsætning for Lyngsø's noget unuancerede antagelse.

Hertil kommer at ankenævnet i en sag om invaliditetsydelse (sag nr. 49.995) har anerkendt, at forsikringsydelse ikke skulle komme til udbetaling til en person, der oppebar sin normale indtægt, selv om han modtog invaliditetsydelse og kun arbejdede halv tid."

Det fremgår af sagen, at selskabet har revurderet sagen i lyset af Højesterets afgørelse af 21/11 2003. Dette har dog ikke ført til andet resultat, da det er selskabets opfattelse, at klageren med de rette skånevilkår vil kunne arbejde mindst 20 timer/ugen. Dette er meddelt klageren af selskabet i skrivelse af 2/2 2004.

Det fremgår af sagen, at klageren med virkning fra den 1/7 1998 er bevilget invaliditetsydelse.

Regulativ for invalideydelser ved tab af erhvervsevne som følge af invaliditet indeholder følgende bestemmelser:

"REGULATIV FOR INVALIDITET VED TAB AF ERHVERVSEVNE SOM FØLGE AF INVALIDITET:

Præmiefritagelse og invaliderente.

DEFINITION AF INVALIDITET.

1. Ret til præmiefritagelse og invaliderente har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.
2. Nedsættelse af erhvervsevne, der berettiger til præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til – bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed – at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

De oplysninger, der er forelagt nævnet om klagerens helbredsforhold, giver ikke nævnet grundlag for at fastslå, at hendes erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand